

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1981 Nr. 7

A. TITEL

*Verdrag inzake de fysieke beveiliging van kernmateriaal, met Bijlagen;
Wenen/New York, 3 maart 1980*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1980, 166¹⁾.

Behalve voor de op blz. 22 van *Trb.* 1980, 166 genoemde Staten en internationale organisatie is het Verdrag in overeenstemming met artikel 18, eerste lid, nog ondertekend voor:

Marokko	25 juli 1980
Polen ²⁾	6 augustus 1980
Canada	23 september 1980

---

¹⁾ Italië heeft op 12 juni 1980 het volgende verklaard:

“Italy considers that international co-operation and assistance for physical protection and recovery of nuclear materials as well as criminal rules and extradition will apply also to the domestic use, storage and transport of nuclear material used for peaceful purposes. Italy also considers that no provision contained in this convention shall be interpreted as precluding the possibility to widen the scope of the convention at the review conference foreseen in Art. 16.”

²⁾ Onder het volgende voorbehoud:

“The Polish People’s Republic does not consider itself bound by the procedure for settlement of disputes laid down in Article 17.2 of the Convention.”

C. VERTALING**Verdrag inzake fysieke beveiliging van kernmateriaal**

De Staten, die Partij zijn bij dit Verdrag,

Onder erkenning van het recht van alle Staten kernenergie te ontwikkelen en toe te passen voor vreedzame doeleinden, en het recht te genieten van de voordelen die uit een vreedzame toepassing van kernenergie kunnen voortvloeien,

Overtuigd van de noodzaak de internationale samenwerking betreffende de vreedzame toepassing van kernenergie te vergemakkelijken,

Verlangend zich te beschermen tegen de gevaren die door het onrechtmatig verkrijgen en gebruiken van kernmateriaal kunnen ontstaan,

Ervan overtuigd dat strafbare feiten met betrekking tot kernmateriaal een zaak van ernstige zorg zijn en dat het dringend noodzakelijk is gepaste en doeltreffende maatregelen te nemen om deze strafbare feiten te voorkomen, op te sporen en te vervolgen,

Zich bewust van de noodzaak van internationale samenwerking met het oog op het tot stand brengen, in overeenstemming met de nationale wetgeving van iedere Verdragsluitende Staat en met dit Verdrag, van doeltreffende maatregelen die voorzien in de fysieke beveiliging van kernmateriaal,

Ervan overtuigd dat dit Verdrag het veilige vervoer van kernmateriaal zal vergemakkelijken,

Wijzend op het belang van de fysieke beveiliging van kernmateriaal tijdens het gebruik, de opslag en het vervoer ervan op het nationale grondgebied,

Onder erkenning van het belang van een doeltreffende fysieke beveiliging van kernmateriaal, gebruikt voor militaire doeleinden, en in het besef dat voor dergelijk materiaal een strenge fysieke beveiliging noodzakelijk is en blijft,

Zijn als volgt overeengekomen:

Artikel I

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

a. „kernmateriaal”: plutonium, met uitzondering van plutonium waarvan de isotoopconcentratie aan plutonium -238 hoger is dan 80%; uranium 233; uranium, verrijkt in de isotopen 235 of 233; uranium bestaande uit een mengsel van isotopen, zoals deze in de natuur voorkomen anders dan in de vorm van erts of ertsresidu, en elke stof die een of meer van de hierboven genoemde isotopen bevat;

b. „uranium, verrijkt in de isotopen 235 of 233”: uranium dat de isotopen 235 of 233 of beide bevat in een zodanige hoeveelheid dat de verhouding van de totale hoeveelheid van deze isotopen tot het isotoop 238 groter is dan de verhouding van het isotoop 235 tot het isotoop 238 in natuurlijk uranium;

c. „internationaal nucleair vervoer”: het vervoer met elk willekeurig vervoermiddel van een zending kernmateriaal tot buiten het grondgebied van de Staat van verzending, vanaf het vertrek uit de installatie van waaruit de verzending in die Staat geschiedt, tot de aankomst in de installatie van de ontvanger op het grondgebied van de Staat van uiteindelijke bestemming.

Artikel 2

1. Dit Verdrag is van toepassing op kernmateriaal, gebruikt voor vreedzame doeleinden, tijdens het internationaal vervoer ervan.

2. Met uitzondering van de artikelen 3, 4 en 5, derde lid, is dit Verdrag ook van toepassing op kernmateriaal, gebruikt voor vreedzame doeleinden, tijdens het gebruik, de opslag en het vervoer ervan op het nationale grondgebied.

3. Met uitzondering van de verplichtingen die door de Verdragsluitende Staten uitdrukkelijk zijn aangegaan in de in het tweede lid genoemde artikelen met betrekking tot het kernmateriaal, gebruikt voor vreedzame doeleinden tijdens het gebruik, de opslag en het vervoer ervan op het nationale grondgebied, mag niets in dit Verdrag worden uitgelegd als een beperking van de soevereine rechten van een Staat ter zake van het gebruik, de opslag en het vervoer van zodanig kernmateriaal op het nationale grondgebied.

Artikel 3

Elke Verdragsluitende Staat neemt, overeenkomstig zijn nationale wetgeving en het internationaal recht, de noodzakelijke maatregelen om, tijdens internationaal nucleair vervoer, het kernmateriaal dat zich op zijn grondgebied of aan boord van een onder zijn rechtsmacht vallend vaartuig of luchtvaartuig bevindt, voor zover dit vaartuig of luchtvaartuig aan het vervoer naar of van deze Staat deelneemt, zoveel mogelijk te beveiligen overeenkomstig de in bijlage I omschreven niveaus.

Artikel 4

1. Iedere Verdragsluitende Staat voert geen kernmateriaal uit of laat de uitvoer ervan niet toe, tenzij deze Staat de zekerheid heeft ontvangen dat dit kernmateriaal tijdens het internationaal nucleair vervoer zal worden beveiligd overeenkomstig de in bijlage I omschreven niveaus.

2. Iedere Verdragsluitende Staat voert geen kernmateriaal in of laat de invoer ervan uit een Staat die geen partij is bij dit Verdrag niet toe, tenzij deze Staat de zekerheid heeft ontvangen dat dit kernmateriaal tijdens het internationaal nucleair vervoer zal worden beveiligd overeenkomstig de in bijlage I omschreven niveaus.

3. Een Verdragsluitende Staat geeft geen toestemming voor de doorvoer van kernmateriaal op zijn grondgebied over land of binnenwateren of via zijn lucht- of zeehavens, bij vervoer tussen Staten die geen partij zijn bij dit Verdrag, tenzij deze Staat de grootst mogelijke zekerheid heeft ontvangen dat dit kernmateriaal tijdens het internationaal nucleair vervoer zal worden beveiligd overeenkomstig de in bijlage I omschreven niveaus.

4. Iedere Verdragsluitende Staat past overeenkomstig zijn nationale wetgeving de in bijlage I omschreven niveaus van fysieke beveiliging toe op het kernmateriaal dat van het ene deel van deze Staat naar een ander deel van dezelfde Staat wordt vervoerd via internationale wateren of door het internationale luchtruim.

5. De Verdragsluitende Staat aan wie volgens het eerste en het derde lid de zekerheid dient te worden gegeven dat het kernmateriaal zal worden beveiligd overeenkomstig de in bijlage I omschreven niveaus, stelt van tevoren de Staten vast via welke dit kernmateriaal vermoedelijk zal worden doorgevoerd over land of binnenwateren, of via welke lucht- of zeehavens het naar verwachting hun gebied zal binnenkomen, en stelt deze Staten daarvan vooraf in kennis.

6. De verantwoordelijkheid met betrekking tot het verkrijgen van de in het eerste lid bedoelde zekerheid kan met wederzijds goedvinden worden overgedragen aan de Verdragsluitende Staat die als invoerende Staat bij het vervoer betrokken is.

7. Niets in dit artikel mag worden uitgelegd als enigerlei beperking van de territoriale soevereiniteit en rechtsmacht van een Staat, in het bijzonder met betrekking tot het luchtruim en de territoriale zee van deze Staat.

Artikel 5

1. De Verdragsluitende Staten stellen elkaar rechtstreeks of door tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie in kennis van hun centrale gezagsorgaan en contactorgaan die belast zijn met de fysieke beveiliging van het kernmateriaal, alsmede met de coördinatie van de maatregelen voor het terugkrijgen van het kernmateriaal of ander ingrijpen in geval van ongeoorloofd verwijderen, gebruiken of veranderen van kernmateriaal of in geval zulks dreigt te gebeuren.

2. In geval van diefstal, afpersing, of enige andere wederrechtelijke

toeëigening van kernmateriaal, of bij mogelijk gevaar daarvoor, dienen de Verdragsluitende Staten overeenkomstig hun nationale wetgeving aan iedere Staat die zulks verzoekt, naar hun beste vermogen medewerking en hulp te verlenen bij het terugkrijgen en beveiligen van dit materiaal.

In het bijzonder:

a. neemt een Verdragsluitende Staat de nodige maatregelen om de andere Staten voor wie zulks van belang lijkt te zijn, en zo nodig ook voor de internationale organisaties, zo spoedig mogelijk in te lichten omtrent iedere diefstal, afpersing of andere wederrechtelijke toeëigening van kernmateriaal, of mogelijk gevaar daarvoor;

b. wisselen de betrokken Verdragsluitende Staten indien nodig onderling of met internationale organisaties inlichtingen uit ten einde het bedreigde kernmateriaal te beveiligen, de ongeschonden toestand van de vervoerscontainer te controleren of het wederrechtelijk weggenomen kernmateriaal terug te krijgen; en zij:

- i. coördineren hun werkzaamheden langs diplomatieke weg of langs andere overeengekomen wegen;
- ii. verlenen elkaar bijstand, indien daarom wordt verzocht;
- iii. verzekeren de teruggave van het gestolen of ontbrekende kernmateriaal ten gevolge van de hierboven genoemde handelingen.

De wijze waarop deze samenwerking plaatsvindt, wordt door de betrokken Verdragsluitende Staten bepaald.

3. Indien nodig werken de Verdragsluitende Staten samen en plegen overleg met elkaar, rechtstreeks of door tussenkomst van de internationale organisaties, ten einde richtlijnen te verkrijgen betreffende het opzetten, in stand houden en verbeteren van systemen voor fysieke beveiliging van kernmateriaal tijdens het internationaal vervoer ervan.

Artikel 6

1. De Verdragsluitende Staten nemen passende maatregelen die met hun nationale wetgeving verenigbaar zijn, ten einde het vertrouwelijke karakter te beschermen van de inlichtingen die zij vertrouwelijk verkrijgen van een andere Verdragsluitende Staat krachtens de bepalingen van dit Verdrag of als gevolg van hun medewerking aan een maatregel ter uitvoering van dit Verdrag.

Indien Verdragsluitende Staten vertrouwelijke inlichtingen aan internationale organisaties verstrekken, worden maatregelen genomen om het vertrouwelijke karakter van deze inlichtingen te verzekeren.

2. De Verdragsluitende Staten zijn ingevolge dit Verdrag niet verplicht inlichtingen te verstrekken die krachtens hun nationale wetgeving niet mogen worden verschaft of die hun nationale veiligheid of de fysieke beveiliging van kernmateriaal in gevaar zouden brengen.

Artikel 7

1. Het opzettelijk begaan van een van de volgende feiten:
  - a. het zonder vergunning verleend door het bevoegd gezag verkrijgen, voorhanden hebben, gebruiken, vervoeren, veranderen, verspreiden of zich ontdoen van kernmateriaal, indien dit iemands dood tot gevolg heeft of daardoor ernstig lichamelijk letsel voor een ander of aanzienlijke schade aan goederen ontstaat, dan wel indien daarvan levensgevaar of gevaar voor ernstig lichamelijk letsel voor een ander of aanzienlijke schade aan goederen te duchten is;
  - b. diefstal of afpersing van kernmateriaal;
  - c. het verduisteren of het zich op enige andere wijze bedrieglijk toeëigenen van kernmateriaal;
  - d. het trachten te bemachtigen van kernmateriaal door middel van geweld of bedreiging met geweld of van enige andere vorm van intimidatie;
  - e. het uiten van de bedreiging:
    - i. kernmateriaal te gebruiken ten einde anderen te doden of ernstig lichamelijk letsel toe te brengen, dan wel aanzienlijke schade aan goederen te veroorzaken;
    - ii. een van de strafbare feiten genoemd onder b te plegen, ten einde een natuurlijke persoon of een rechtspersoon, een internationale organisatie of een staat te dwingen iets te doen of na te laten;
  - f. de poging tot het plegen van een van de strafbare feiten genoemd onder a, b of c; alsmede
  - g. het deelnemen aan een van de strafbare feiten genoemd onder a tot en met f wordt door iedere Verdragsluitende Staat in zijn nationale wetgeving strafbaar gesteld.
2. Iedere Verdragsluitende Staat verbindt zich er toe op de in dit artikel genoemde strafbare feiten straffen te stellen die beantwoorden aan de ernst van deze feiten.

Artikel 8

1. Iedere Verdragsluitende Staat neemt de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid vast te leggen tot kennisneming van de in artikel 7 bedoelde strafbare feiten in de volgende gevallen:
  - a. wanneer het strafbare feit wordt gepleegd op het grondgebied van deze Staat of aan boord van een vaartuig of luchtvaartuig dat in deze Staat is geregistreerd;
  - b. wanneer de vermoedelijke dader een onderdaan van deze Staat is.

2. Iedere Verdragsluitende Staat neemt tevens de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid tot kennisneming van deze strafbare feiten vast te leggen in gevallen waarin de vermoedelijke dader zich op zijn grondgebied bevindt en de Staat hem niet overeenkomstig artikel 11 uitlevert aan een van de in het eerste lid bedoelde Staten.

3. Dit Verdrag sluit geen enkele bevoegdheid in strafzaken uit, die wordt uitgeoefend krachtens de nationale wet.

4. Behalve de in het eerste en tweede lid bedoelde Staten, kunnen ook alle andere Verdragsluitende Staten die bij internationaal vervoer van kernmateriaal betrokken zijn als uitvoerende of invoerende Staat, bevoegdheid tot kennisneming van de in artikel 7 genoemde strafbare feiten vastleggen, overeenkomstig het internationale recht.

Artikel 9

Een Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader zich bevindt, neemt, indien hij ervan overtuigd is dat de omstandigheden zulks wettigen, overeenkomstig zijn nationale wetgeving passende maatregelen, vrijheidsbeneming inbegrepen, ter verzeke- ring van diens aanwezigheid met het oog op strafvervolging of uitleve- ring.

De maatregelen die op grond van dit artikel worden genomen, worden onverwijld meegedeeld aan de Staten die overeenkomstig artikel 8 hun bevoegdheid dienen vast te leggen, en zo nodig aan alle andere betrok- ken Staten.

Artikel 10

De Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader wordt aangetroffen is, indien hij hem niet uitlevert, ver- plicht de zaak, zonder enige uitzondering en zonder onnodig uitstel, overeenkomstig de wetgeving van deze Staat voor vervolging aan zijn bevoegde autoriteiten over te dragen.

Artikel 11

1. De in artikel 7 genoemde strafbare feiten worden geacht in elk tussen de Verdragsluitende Staten bestaand uitleveringsverdrag te zijn begrepen als uitleveringsdelicten. De Verdragsluitende Staten verplich- ten zich ertoe deze strafbare feiten op te nemen als uitleveringsdelicten in ieder uitleveringsverdrag dat tussen hen wordt gesloten.

2. Indien een Verdragsluitende Staat welke uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, een verzoek om uitlevering ontvangt van een andere Verdragsluitende Staat waarmee hij geen uit-

leveringsverdrag heeft gesloten, kan hij, indien hij dat verkiest, dit Verdrag beschouwen als wettelijke basis voor uitlevering ter zake van de vorengenoemde strafbare feiten.

De uitlevering is onderworpen aan de overige voorwaarden, waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

3. De Verdragsluitende Staten die de uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen de vorengenoemde strafbare feiten onderling als uitleveringsdelicten, waarin het recht onderworpen aan de voorwaarden van de aangezochte Staat voorziet.

4. Voor uitlevering tussen Verdragsluitende Staten wordt elk van deze strafbare feiten beschouwd als niet alleen begaan op de plaats waar het is gepleegd, maar ook op het grondgebied van de Verdragsluitende Staten die overeenkomstig het eerste lid van artikel 8 hun bevoegdheid dienen vast te leggen.

Artikel 12

Een ieder tegen wie een strafvervolgning wordt ingesteld op grond van een van de in artikel 7 genoemde strafbare feiten, geniet een eerlijke behandeling in elk stadium van de gerechtelijke procedure.

Artikel 13

1. De Verdragsluitende Staten verlenen wederzijds de ruimst mogelijke rechtshulp in strafzaken wegens de in artikel 7 genoemde strafbare feiten, met inbegrip van de verschaffing van bewijsstukken waarover zij beschikken en die noodzakelijk zijn voor strafvervolgning.

In alle gevallen is op de uitvoering van een verzoek om rechtshulp de wet van de aangezochte staat van toepassing.

2. Het bepaalde in het eerste lid laat verplichtingen uit hoofde van een ander bilateraal of multilateraal Verdrag dat geheel of gedeeltelijk de rechtshulp in strafzaken regelt of zal regelen, onverlet.

Artikel 14

1. Iedere Verdragsluitende Staat stelt de Depositaris op de hoogte van de wetten en voorschriften uitgevaardigd ter uitvoering van dit Verdrag. De Depositaris brengt deze inlichtingen op geregelde tijdstippen ter kennis van alle Verdragsluitende Staten.

2. De Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader wordt vervolgd, deelt, voor zover zulks uitvoerbaar is, de definitieve gerechtelijke uitspraak in de eerste plaats mee aan de rechtstreeks betrokken Staten. De Verdragsluitende Staat deelt tevens deze uitspraak mee aan de Depositaris, die daarvan kennis geeft aan alle Staten.

3. In gevallen waarin een strafbaar feit betrekking heeft op het gebruik, de opslag of het vervoer op het nationale grondgebied van kernmateriaal, gebruikt voor vreedzame doeleinden, waarbij zowel de vermoedelijke dader als het kernmateriaal zich bevinden op het grondgebied van de Verdragsluitende Staat waar het strafbare feit is gepleegd, mag niets in dit Verdrag worden uitgelegd als een verplichting van deze Verdragsluitende Staat om inlichtingen te verstrekken omtrent de strafrechtelijke procedures met betrekking tot dit strafbare feit.

Artikel 15

De Bijlagen bij dit Verdrag vormen een wezenlijk bestanddeel van het Verdrag.

Artikel 16

1. Vijf jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag roept de Depositaris een conferentie van de Verdragsluitende Staten bijeen ten einde de toepassing van het Verdrag te onderzoeken, alsmede de toereikendheid daarvan ten aanzien van de preambule, het geheel van de bepalingen en de Bijlagen in het licht van de situatie op dat tijdstip.

2. Vervolgens kan de meerderheid van de Verdragsluitende Staten, met tussenpozen van tenminste vijf jaar, conferenties voor hetzelfde doel bijeenroepen door daartoe bij de Depositaris een voorstel in te dienen.

Artikel 17

1. In geval van een geschil tussen twee of meer Verdragsluitende Staten betreffende de uitlegging of de toepassing van het Verdrag, plegen de betrokken Verdragsluitende Staten onderling overleg om het geschil bij te leggen door onderhandeling of door enig ander vreedzaam middel tot regeling van geschillen, dat voor alle partijen bij het geschil aanvaardbaar is.

2. Elk zodanig geschil dat niet kan worden geregeld op de in het eerste lid voorgeschreven wijze, wordt op verzoek van een partij bij dit geschil onderworpen aan arbitrage of voor beslechting verwezen naar het Internationale Gerechtshof.

Indien de partijen bij het geschil binnen zes maanden na de dagtekening van het verzoek om arbitrage geen overeenstemming hebben bereikt over de wijze van arbitrage, kan een partij de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof of de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties verzoeken een of meer scheidsmannen te benoemen. Ingeval de verzoeken van de partijen bij het geschil niet overeenstemmen, heeft het verzoek aan de Secretaris-Generaal van de Organisatie van de Verenigde Naties voorrang.

3. Iedere Verdragsluitende Staat kan, op het tijdstip dat hij dit Verdrag ondertekent, bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of ertoe toetreedt, verklaren dat hij zich niet gebonden acht door een van beide of door beide procedures tot regeling van geschillen, bedoeld in het tweede lid van dit artikel. De andere Verdragsluitende Staten zijn door een in het tweede lid genoemde procedure tot regeling van geschillen niet gebonden met betrekking tot een Verdragsluitende Staat die een voorbehoud ten aanzien van deze procedure heeft gemaakt.

4. Iedere Verdragsluitende Staat die een voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig de bepalingen van het derde lid van dit artikel, kan te allen tijde zijn voorbehoud intrekken door middel van een kennisgeving aan de Depositaris.

Artikel 18

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door alle Staten op het Hoofdkantoor van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie te Wenen, en op het Hoofdkantoor van de Organisatie van de Verenigde Naties te New York, vanaf 3 maart 1980 tot aan het tijdstip waarop het in werking treedt.

2. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de Staten die het hebben ondertekend.

3. Na inwerkingtreding staat dit Verdrag open voor toetreding door alle Staten.

4. a. Dit Verdrag staat open voor ondertekening of toetreding door internationale of regionale organisaties die integratie beogen of een ander doel hebben, mits elk van deze organisaties door soevereine Staten is opgericht en bevoegd is internationale overeenkomsten met betrekking tot in dit Verdrag behandelde aangelegenheden tot stand te brengen, af te sluiten en uit te voeren.

b. In kwesties die tot hun bevoegdheid behoren, oefenen deze organisaties zelfstandig de rechten uit en aanvaardt zij de verantwoordelijkheden die dit Verdrag aan de Verdragsluitende Staten toekent.

c. Bij toetreding tot dit Verdrag deelt een zodanige organisatie schriftelijk aan de Depositaris mede, welke Staten lid zijn van de organisatie en welke artikelen van dit Verdrag niet op haar van toepassing zijn.

d. Een zodanige organisatie bezit geen ander stemrecht dan dat van haar Lid-Staten.

5. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden bij de Depositaris nedergelegd.

Artikel 19

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag, volgend op de datum waarop de eenentwintigste akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring bij de Depositaris is nedergelegd.

2. Voor iedere Staat die het Verdrag bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of ertoe toetreedt na de nederlegging van de eenentwintigste akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, treedt het Verdrag in werking op de dertigste dag na de nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding door deze Staat.

Artikel 20

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 16 kan een Verdragsluitende Staat een wijziging van dit Verdrag voorstellen. De voorgestelde wijziging wordt toegezonden aan de Depositaris, die hiervan onverwijld mededeling doet aan alle Verdragsluitende Staten. Indien de meerderheid van de Verdragsluitende Staten de Depositaris verzoekt een vergadering bijeen te roepen teneinde de voorgestelde wijzigingen te behandelen, dan zendt de Depositaris aan alle Verdragsluitende Staten een uitnodiging voor een vergadering, die niet eerder mag beginnen dan 30 dagen na het verzenden van de uitnodigingen. Elke wijziging die op deze vergadering door een tweederde meerderheid van alle Verdragsluitende Staten wordt aangenomen, wordt onmiddellijk door de Depositaris aan alle Verdragsluitende Staten meegedeeld.

2. De wijziging wordt van kracht voor iedere Verdragsluitende Staat die een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van deze wijziging heeft nedergelegd, op de dertigste dag na de datum waarop tweederde van de Verdragsluitende Staten hun akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring heeft nedergelegd bij de Depositaris. Daarna wordt de wijziging voor elke andere Verdragsluitende Staat van kracht op de dag waarop deze Staat zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wijziging heeft nedergelegd.

Artikel 21

1. Iedere Verdragsluitende Staat kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Depositaris.

2. De opzegging wordt van kracht honderdtachtig dagen na de datum waarop de Depositaris de kennisgeving heeft ontvangen.

Artikel 22

De Depositaris geeft alle Verdragsluitende Staten onverwijld kennis van:

- a. elke ondertekening van dit Verdrag;
- b. elke nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding;
- c. elk voorbehoud dat wordt gemaakt of ingetrokken krachtens artikel 17;
- d. elke mededeling die door een organisatie overeenkomstig artikel 18, vierde lid, letter c, wordt gedaan;
- e. de inwerkingtreding van dit Verdrag;
- f. het van kracht worden van elke wijziging van dit Verdrag;
- g. elke opzegging overeenkomstig artikel 21.

Artikel 23

Het oorspronkelijke exemplaar van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, die daarvan voor eensluidend gewaarmerkte afschriften doet toekomen aan de Staten die dit Verdrag hebben ondertekend.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag, dat op 3 maart 1980 voor ondertekening is opgesteld te Wenen en te New York, hebben ondertekend.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 22 van Trb. 1980, 166).

BIJLAGE I

Toe te passen niveaus van fysieke beveiliging bij het internationaal vervoer van het in Bijlage II geclassificeerde kernmateriaal.

1. Niveaus van fysieke beveiliging van kernmateriaal bij voorlopige opslag gedurende internationaal vervoer van kernmateriaal:

a. voor materiaal uit categorie III: opslag op een terrein waarvan de toegang onder toezicht staat;

b. voor materiaal uit categorie II: opslag op een terrein dat voortdurend wordt gecontroleerd door bewakers of elektronische apparatuur en omgeven is door een afscheiding met een beperkt aantal toegangen onder passend toezicht, of op enig terrein met een overeenkomstige fysieke beveiliging;

c. voor materiaal uit categorie I: opslag op een beveiligd terrein zoals hierboven is omschreven voor categorie II, waarbij bovendien de toegang beperkt is tot personen wier betrouwbaarheid is vastgesteld, en dat onder toezicht staat van bewakers die nauw contact onderhouden met de autoriteiten die bevoegd zijn handelend op te treden. De in dit verband getroffen bijzondere maatregelen dienen gericht te zijn op de ontdekking en de voorkoming van het zich gewelddadig, dan wel onbevoegd toegang verschaffen tot of het onrechtmatig wegnemen van kernmateriaal.

2. Niveaus van fysieke beveiliging van kernmateriaal tijdens internationaal vervoer:

a. voor materiaal uit categorie II en III: het vervoer dient plaats te vinden met inachtneming van bijzondere voorzorgsmaatregelen, met inbegrip van voorafgaande overeenkomsten tussen afzender, ontvanger en vervoerder, alsmede een voorafgaande overeenkomst tussen natuurlijke personen of rechtspersonen, onderworpen aan de rechtsmacht en de voorschriften van de uitvoerende en de invoerende Staten, met vermelding van tijd, plaats en procedures voor de overdracht van de verantwoordelijkheid voor het vervoer;

b. voor materiaal uit categorie I: het vervoer dient plaats te vinden met inachtneming van de bijzondere voorzorgsmaatregelen zoals hierboven zijn vastgesteld voor het vervoer van materiaal uit categorie II en III, met daarbij voortdurend toezicht door begeleiders en onder omstandigheden die nauw contact waarborgen met de autoriteiten die bevoegd zijn handelend op te treden;

c. voor natuurlijke uranium anders dan in de vorm van erts of erts-residu dient als beveiligingsmaatregel bij het vervoer van hoeveelheden van meer dan 500 kg uranium vooraf kennis van de verzending te worden gegeven, met vermelding van de wijze van vervoer en de vermoedelijke tijd van aankomst, terwijl later de ontvangst van de zending dient te worden bevestigd.

BIJLAGE II

Tabel van categorieën kernmateriaal

Materiaal	Vorm	Categorie		
		I	II	III c)
1. plutonium a)	niet-bestraald b)	2 kg of meer	minder dan 2 kg, maar meer dan 500 g	500 g of minder, maar meer dan 15 g
2. uranium-235	niet-bestraald b) - uranium, verrijkt tot 20% ^{235}U of meer - uranium, verrijkt tot 10% ^{235}U , maar minder dan 20% - uranium, verrijkt tot boven het natuurlijk gehalte, maar tot minder dan 10% ^{235}U	5 kg of meer	minder dan 5 kg, maar meer dan 1 kg 10 kg of meer	1 kg of minder, maar meer dan 15 kg minder dan 10 kg, maar meer dan 1 kg 10 kg of meer
3. uranium-233	niet bestraald b)	2 kg of meer	minder dan 2 kg, maar meer dan 500 g	500 g of minder, maar meer dan 15 g
4. bestraalde splijtstof			verarmd of natuurlijk uranium, thorium of laag verrijkte splijtstof (gehalte van minder dan 10% aan splijtbaar materiaal) d) e)	

- a) alle soorten plutonium, behalve die met een isotoopconcentratie van meer dan 80% aan plutonium-238.
- b) al dan niet in een reactor bestraald materiaal, maar met een stralingsniveau dat overeenkomt met of minder is dan 100 rad/uur op een afstand van 1 meter zonder afscherming.
- c) hoeveelheden die niet vallen onder categorie III, alsmede natuurlijk uranium, dienen te worden beveiligd volgens de eisen van oordeelkundig beheer.
- d) ofschoon dit beveiligingsniveau wordt aanbevolen, staat het de Staten vrij, op grond van bijzondere omstandigheden een andere beveiligingscategorie toe te kennen.
- e) andere splijtstof die op grond van haar oorspronkelijke gehalte aan splijtbaar materiaal onder categorie I of II valt voor de bestraling, kan één categorie lager worden ingedeeld, zo lang het stralingsniveau van de splijtstof groter is dan 100 rad/uur op een afstand van 1 meter zonder afscherming.

D. PARLEMENTE. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 18, vijfde lid, van het Verdrag heeft de volgende Staat een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie:

Zweden . . . . . 1 augustus 1980

G. INWERKINGTREDINGJ. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1980, 166.

Uitgegeven de *negende* januari 1981.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. VAN DER KLAUW